

Om rentabiliteten, som hr. Jann Sjursen var inde på, vil jeg sige – det nævnte jeg også i min ordførertale – at det jo faktisk er rimelig rentabelt allerede, og med stigende oliepriser kunne man godt forestille sig, at der faktisk ikke skal ret meget kampagne til, før det med de tilskudsordninger, der er nu, kan køre af sig selv.

Og til fru Anni Svanholt vil jeg sige, at det her er et positivt udspil fra regeringens side og også fra vores side; det skal ikke ses som et forhalingsforsøg overhovedet.

Formanden:

Hr. Jann Sjursen, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Ja, både regeringen og Socialdemokratiet vil gerne være åh, så positive, og det er jo også dejligt. Jeg ved så ikke, når man så alligevel skal være imod, om det så er, fordi regeringen som andre regeringer bare har det sådan, at alle forslag, som fremsættes af andre end regeringen selv, er man pr. definition imod, medmindre der altså er et flertal uden om regeringen, som alligevel bærer forslaget igennem; så kan man godt være for. Jeg synes, det begynder at se ud, som om det lige præcis er det, der er sagens kerne.

Men jeg vil da så sige, at jeg synes, det er glædeligt, at Socialdemokratiet så er villigt til at diskutere videre, og jeg mener ikke, at de argumenter, som fru Margot Torp her også har fremført, står for en videre prøve, når det gælder hensynet til landdistrikterne, netop fordi solvarme er en relativt god forretning over en årrække, også for dem, som investerer i det. Og gør borgerne det netop i forbindelse med nybyggeri, får de det optimale ud af investeringen, og samfundsøkonomisk er det også det optimale set ud fra, hvor meget vi skal betale for at få fortrængt CO₂, når det gælder solvarme.

Helga Moos (V):

Jeg tror, at grunden til, at vi har problemer, når det gælder solvarmen, er, at solvarme har to funktioner. Den ene funktion er, at den er en slags signalgiver. Det er noget, som alle kan forholde sig til. Vi putter nogle solfangere op på taget, og så får vi noget varmt vand.

Det andet signal, der ligger i solvarmen, er et økonomisk signal, og det, vi læser, når vi ser det økonomiske signal, er jo, at solvarme ikke

er en særlig god måde at fortrænge CO₂ på. Det er sådan, at hvis det er et nybyggeri, så koster fortrængning af 1 ton CO₂ mellem 3.000 og 5.000 kr. Til sammenligning er det sådan, at el-selskabernes plan, »Plan 2000«, kan anvise CO₂-reduktion til 227 kr. Det vil sige, at hvis vi sætter pengene i en anden form for CO₂-reduktion end solvarme, så får vi meget mere for pengene.

Jeg mener, vi bør fastholde solvarmen som signalgiver. Derfor er det værd at gå ind og give tilskud til solvarmen stadig væk, selv om det ikke sådan er en overordentlig god forretning for samfundet. Men det undrer mig så, at hr. Jann Sjursen synes, at vi skal gå ind og tvinge folk i visse områder af landet til at forpligte sig til at få solvarme.

Jeg synes, man skulle være gået den anden vej. Hvis man vil have flere solvarmeanlæg, synes jeg, man skal gå ind og kigge på forrentningen. Forrentningen er ikke særlig god for husejerne. Det er jo over 15 år, det kan betale sig, så det er måske noget med, at vi skal kigge på tilskudsordningen – der står godt nok, at man kan få maksimalt 30 pct., men i realiteten får folk jo kun 16-17 pct. – og at vi skal kigge på procent-satsen, sådan at vi animerer flere til at vælge solvarmeanlæggene. Vi kan ikke gå ind for denne her frivillighed. Så dårlig en forretning skal køre frivilligt.

Så synes jeg hellere, man skulle åbne for, at vi kiggede på de decentrale kraftvarmeområder og så, hvor der ligger nogle områder, hvor vi godt med fordel kunne inddrage befolkningen under tilskudslovgivningen til solvarme, sådan at vi ad den vej får flere solvarmeanlæg sat op i stedet for at være så restriktive i de kollektive varmforsyningsområder. Det undrer mig, at hr. Jann Sjursen ikke har valgt den vinkel, sådan at vi kunne få en større udbygning på en frivillig basis og så med lidt bedre tilskud.

Så er det altså sådan, at vi er i gang med en energisparelovgivning. Det skal vi lige huske. Der arbejder vi efter – og nu citerer jeg – »at de fastsatte mål for CO₂-reduktion nås på den mest effektive måde.« Og det er altså ikke særlig effektivt at nå det gennem brug af solvarme. Jeg anerkender, at det bidrager, men jeg anerkender først og fremmest solvarmen for den bærende signalgiverværdi, som solvarme har i befolkningen, og derfor kan jeg godt lide solvarme som signalgiver, men jeg er ikke særlig vild med det som CO₂-reduktionsmiddel.